

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Udrag fra HEr Sehsted/ ædle Siæl/ den glade Dag er kommen

Citation: Bording, Anders: "Digte. - 1984", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 21. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-idm140114469573232/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

7.

[1] Det Ædle Par
 ERJCK SEHSTED
 oc
 Jomfru
 MARGRETE RAMMEL
 Ynskis Lycke.
 Kiøbenhaffn/
 Tryckt hos Sl. Peter Morsings/ Kong. Maytt. oc Univ. Bogt.
 Efferleffverske.

[3] HEr Sehsted/ ædle Siæl/ den glade Dag er kommen/
 At den Tyranske Mars/ med sin Alarm oc trommen/
 Huor med hand hafde snart den gandske Jord oprørt/
 4 Her i vor Føde-Land ey meere bliffver hørt.
 Om Æbl' oc Pære det ey gielte/ som mand siger/
 Det var om heele Land' oc store Kongerjger:
 Det var vor Huus oc hiem/ vor Velfærd Ljff oc Blod/
 8 Oc meest vor Konge selff som Fienden efterstod.
 Ihuor mangan Dapper Helt oc modig *Hector's* Broder/
 Nu slagen blef til Lands/ nu paa de salte Floder:
 Vor ædle Frjheds Gnist/ oc skøt udslucte Glød/
 12 Til lifve fick igien/ ved deris prislig Død.
 Men den umilde Storm gick ofver oc er borte:
 Ved en Almectig haand tillucktes Krigens Porte:
 Lad nu der inden for sig Mars frijt giøre vred/
 16 Hand er dog bunden aff den himmel sende Fred.
 Her nu er anden Tjd/ her nu vil andet giøris/
 Vor unge Verdens Sag bør oc engang at høris;
 Den alt for længe dog har været tvungen nu.
 20 En streng for høyt opspent/ kand brøste snart i tu.
 Frisk op Trompetter frisk/ det Elskous Par til ære/
 Her Sehsted vil en Dantz/ oc har sin hiertens kiære
 Ved huden hand alt fat/ oc mangan høffvisk Spring
 24 Med hende giør/ ret som en hersker Ædeling.

-
- Den skønne Jomfru Brud/ aff Rammels at udspungen/
 Ey siger der til Ney/ men følger med utvungen/
 Saa let hun vender sig/ saa kræselig hun leer/
 28 Maa skee/ for hun ey saa skal dandse Jomfru meer'.
 [4] Huad kand oc skade deert/ det Jomfru Na[u]ffn hun haffver/
 Aff sig forlijske skal de første tre Bogstaffver/
 Hun nøyis dog nock med den offverblefven Rest/
 32 Naar dem i ære faar/ den Svend hun under best.
 Ey nogen Cicero med tungen kand udtale
 Ey self *Apelles* kand med Pensels Kunst affmale/
 Den høye Kierlighed oc kyske hiertens Brand/
 36 Dem sammenbundet har/ oc ingen løse kand.
 Vor Fiske-rijge Belt sin Vædske før skal feyle/
 Vor Dansker Øresund ey lade sig beseyle/
 Før nogen Ting/ huad Naffn oc Effne det end har/
 40 Adskiller her paa Jord det ædle hiertens Par.
 Her her hand Seer den Sted/ som Himm'lens Raad oc tække
 Selff har beskicket ham til Rolighed oc Lycke.
 Her her oc Rammer hun ret Løckens Holm oc Land/
 44 Huor hun sit haabis Skib saa trygt indlegge kand.
 Huad ære Gaffn oc Lyst den eene faar at nyde/
 Der i den anden sig oc hiertelig vil fryde:
 Huis Vedermød oc harm den Fene kand angaa/
 48 Det vil den anden oc tilhielp' at bære paa.
 O større hiertens Lyst/ end manú tilfinder lige/
 O anden Paradiis/ O Jordisk himmel-rijge/
 Huor søden Kierlighed/ foruden Sindsens Tvang/
 52 Saaledis mellem Mand oc Quinde gaar i Svang.
 Vel vel her Sehested nu/ vel vel hans venne Rammel/
 Som høye himmel selff har føyet saa tilsammel:
 Gid de fremvoxe früt/ i Glæde fiern oc nær/
 56 At deris ædle Rod snart unge Spirer bær.
-